

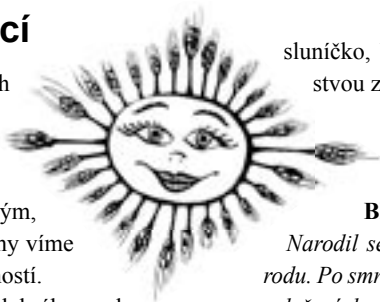
Čistá okna srdcí

V létě si v kalendáři Božích přátel připomínáme mimo jiné blahoslaveného Hroznatu. Domnívám se, že je světcem opomíjeným, přestože je tak výrazný a my víme o jeho životě tolik podrobností.

Pro mě je patronem dobrého podnikání. V malém i ve větším. Prosím ho o pomoc často tehdy, když mám nějaký záměr, který se může podařit, pokud se ukáže odezva dalších, kteří se k podniku musí nutně připojit, aby vyšel. Tedy při rozumném podniku, ve kterém je sice mnoho věcí dobře spočítáno a promyšleno a je to celé promodleno, ale kde přesto na několika místech „projekt“ je jen více či méně nadějný předpoklad.

Bohatství a z něho plynoucí spokojenost malých zemí nemá spočívat na gigantických podnicích vyrábějících převážně jeden druh zboží (například auta nebo ocel), ale na podnikatelích a malých firmách s různorodým zaměřením. Předchází se tak nebezpečným výkyvům při poklesu světového zájmu o tu jednu komoditu. Stejně je tomu tak v oboru, který můžeme nazvat Budování přátelství s Bohem. Není třeba stavět masokombinát trvalého toku hrdinských skutků, ale je třeba mít čistá okna srdcí a muškáty v truhlíku, to jest pěkné podívání na dobrého člověka.

Přeji vám a vašim záměrům, aby byly Bohu LIBÉ. A k tomu právě Boží počasí: jemné

sluníčko, bezprašno, občasný svěží déšť a čerstvou zeleň kolem sebe.

Dobré prázdninové dny přeje
o. Martin

14. července

BL. HROZNATY, MUČEDNÍKA

Narodil se kolem roku 1160 v urozeném českém rodu. Po smrti manželky a syna věnoval své jmění na založení dvou premonstrátských klášterů, mužského v Teplé (1193) a ženského v Chotěšově (kolem 1202), a svědomitě se o ně staral. Třikrát putoval do Říma. Po návratu do Teplé oblékl řeholní šat. Při hájení práv svých řeholních fundací se dostal do sporu s nepřáteli, kteří ho poblíž Hroznětína zadržali a odvedli do vězení.

14. 7. 1217 byl umorěn hladem. Jeho tělo bylo pohřbeno v tepelském klášterním kostele a brzy byl sepsán jeho první oslavný životopis (kolem 1259). Za blahoslaveného byl prohlášen v roce 1897.

POZOR! Nová čísla účtů – čtete na straně 9.

Na provoz Radia Proglas můžete přispět jakoukoli částkou na následující účty:

Radio Proglas s. r. o.: 4200042422/6800

Nadační fond Radia Proglas: 4200043003/6800

jako variabilní symbol uveďte své číslo člena Klubu přátel Radia Proglas nebo rodné číslo.

Děkujeme!

Novinky

Autorka těchto řádků přišla tentokrát na listivou myšlenku: použít nejen vlastní postřehy z našeho života, ale také bezostyšně vykrást internetové zpravodajství pana ředitele. Výhody jsou zřejmé: ušetří si práci, pobídne vás k prohlídce webových stránek Proglasu, svůj případný neúspěch může svádět na jiné a ještě při poloviční práci slízne všechnu smetanu.

- Na 5. května pozvali jsme na návštěvu paní Marii z Polné u Jihlavy. To bylo tuze pěkné! Je třeba vědět, že jsme byli hodně zvědaví na naši novou členku Klubu, v pořadí dvacetitisící. Přijely i s paní Zdeňkou, která má na starosti polenský rybníček, pobýly s námi celý den, zkontrolovaly, zda svou práci vykonáváme svědomitě, a bez mrknutí oka promluvily do živého vysílání. Kamarádi Proglasu, kdo a kdy k nám asi přivede pětadvacetitisícího?

- Počátkem května odjeli někteří z nás do Českých Budějovic, aby se zúčastnili zehnaní našeho nového vysílače. Na frekvenci 92,3 MHz nás již poslouchá

Nalad'te si naše nové vysílače: České Budějovice 92,3 MHz Písek 89,5 MHz

řada nových přátel. Vysílače v Táboře 88,7 MHz a Písku 89,5 MHz v tuto chvíli již také fugují. Určitou odlišnost tábořského vysílání vysvětlujeme v rubrice *Z redakčního stolu*.

- Pouti národů do Mariazell se za redakci zúčastnil Filip Breindl. Mnozí slyšeli jeho rozhovor s kardi-

nálem Schönbornem, živé zpravodajské vstupy a následnou reportáž z celé akce, my jsme pak mohli na vlastní oči vidět Filipovu radost z prožitých setkání. Náš kolega možná zmokl a ušel pěšky značný kus cesty, určitě však neztratil humor a vrátil se posílen na duchu i obohacen o novou zkušenost.

- Den otevřených dveří se nám letos povedl. Nejstarší návštěvníci (foto strana 16) byla paní posluchačka,

kteřá letos slaví devadesáté čtvrté narozeniny! Přivezl ji vnuk, který se s pomocí své rodiny o babičku vzorně stará a ve svém venkovském domě jí umožňuje poslouchat Proglas velmi nahlas ve dne i v noci, protože „u nás to nikoho neruší“.

- Na návštěvu sesterského křesťanského televizního studia Telepace se při příležitosti jeho desátých narozenin vypravila naše skromná delegace. Byl krásný červnový den, bohoslužbu dokonce přenášela italská Telepace a Helenka Bízová se stala jednou z průvodkyň zahradní slavnosti. Příštím rokem slavíme my, těšme se na Hostýn!

- Stále ještě platí možnost milého setkání v Římě společně s ostatními posluchači křes-

Paní Marie, dvacetitisící členka, při polední modlitbě

Slavnostní zahájení vysílání z Českých Budějovic společnou modlitbou

tanských rádií z celé Evropy. O této pouti vás podrobněji informujeme na straně 19.

● Koncem června si naše kolegyně Markéta Šindelářová oddychla: po absolvování denního studia teologie na Univerzitě Palackého (střídáním pilnou práci v náboženské redakci a olomouckém studiu Radim) byla promována, a máme tedy novou magistru. Markétě to však nestačí a rozhodla se nejméně na rok odjet za prací i studiem do Anglie, aby si vybrousila znalost angličtiny. Střídat ji bude Karel Gamba, který – ač teologicky vzdělán – zatím sloužil jako noční hlasatel. K rozhovoru s Karlem vás zvou o několik stránek dál, k poslechu Proglasu a sdílení společných radostí i trápení jsme zváni do našeho společenství všichni a pořád.

Vaše Marie Blažková

P.S. A pokud jste se chtěli v Novinkách dovědět něco jiného, pošlete reklamaci P. Martinovi, ano?

Čtyři roční období v jednom dni

Pracovníci a posluchači Proglasu se pravidelně scházejí o Světovém dni modliteb za sdělovací prostředky. Společně putují na Svatý Hostýn, místo, na kterém tisíce lidí v průběhu staletí odevzdávají v usebrání své bolesti i radosti Bohu. Letošní setkání připadlo na 23. květnový den. Těšili jsme se na chvíle prožít s těmi, kterým děláme společnost, na náhodná i plánovaná setkání. Ve stejném datu vrcholil také projekt Středoevropských katolických dní poutí v rakouském Mariazell, počítali jsme tedy s menším počtem poutníků. No, pravda, bylo jich méně, ale z malinko jiných důvodů.

Předpověď počasí na onu neděli byla plná překvapení, slibovala dokonce sněhové přeháňky. Ale kdepak, nás nic nezlomí, že! Vyjíždíme z Brna zalitého sluncem, plní optimistických výhledů do nového dne. A nedali jsme se zlomit ani velkou zimou v Hostýnských vrších. Na stéblech trávy se třpytily kapky deště a my pořád doufali, že bude líp, tepleji a vlídně.

Jenže – člověk míní a Pán Bůh mění, říká se. A tak se najednou z nebe začaly snášet obrovské sněhové vločky. Nebylo na krok vidět a nám bylo

Sníh a dešť, sluníčko a zelená tráva...

jasné, že mše svatá venku je neuskutečnitelný sen. A tak jsme se tísnil i v bazilice, tak blízko

stolu Božího slova i chleba. P. Josef Veselý, opavský děkan, hlavní celebrant mše, hovořil v kázání o svém vztahu k Panně Marii, o tom, že svěřit se do její ochrany dává jistotu do života. Děkujeme, otče Josefe, za Váš neutuchající optimismus a vědomí, že život s Bohem je tou správnou cestou.

Polední program měli ve své režii moderátorka Kateřina Rózsová a redaktor Jakub Skřebský. Pravda, lov nejvzdálenějšího účastníka pouti byl rozporuplný (Slovensko, Vídeň, nebo západní Čechy, toť otázka. A měřte na obyčejné mapě vzdálenosti pásmem – otec Martin o tom ví své), malování podob pracovníků Proglasu na pytle, které měli v té chvíli navlečené přes hlavu, připomínal spíše boj o přežití (my, klaustrofobici, jsme se báli o stošest)... ale u toho všeho nechyběl úsměv na tváři a radost. Byli jsme spolu opravdu rádi. Elektrický psací stroj, hlavní cena programu, našel svého nového majitele v malém Pětově, který nejlépe vystihl podobu pana ředitele, otce Martina.

A dál? Po sněhu, který vystřídala silný vítr, kousek sluníčka a modré oblohy, přišly obrovské kroupy. Během chvilky jsme se jimi brodili, koulovali se a stavěli minisněhuláky. Každý hledal, kam by se ukrýl, a myšlenky na poslouchání písniček Dušana Baura a odpovědi otce Martina na otázky braly za své. A tak jsme se místo dalších společných chvil rozjeli domů. Jako by se během pár chvil na Hostýně vystřídala všechna roční období.

Snad symbol toho, jak rádi jsme s vámi kdykoliv?

Lucie Endlicherová

Zeptali jsme se...

Karla Gamby, nového náboženského redaktora Proglasu

Odkud pocházíte a jaké jsou vaše duchovní kořeny?

Pocházím z malého městečka Bojkovice na česko-slovenském pomezí. (Když si posluchači najdou na mapě lázně Luhačovice, „přes kopec“ na východ objeví i Bojkovice.) Tady se cítím doma, tady mám své kořeny, sem se stále rád vracím. Mí rodiče zde žijí i nadále. Nesmím opomenout ani svoji sestru. Ta by měla v co nejbližší době ukončit studia na lékařské fakultě UK.

Co se mých duchovních kořenů týče, tak tady je to docela dobrodružství. Jsem konvertita. Pokřtěný jsem byl v patnáctém nebo šestnáctém roce života. Před tímto zlomem jsem byl na dítě docela dost „vysazený“ proti všemu křesťanskému. Dokonce jsem kolikrát i bil kluky, o nichž jsem věděl, že chodí do kostela. No a pak se to, díky mé matce, všechno zlomilo. Předcházely tomu docela tvrdé hádky (na třinácti-, čtrnáctiletého kluka jsem byl dost tvrdohlavý a prostořeký). Vlastní konverze proběhla z ničeho nic při mši svaté a já prostě věděl, že pravda je úplně jiná, než jsem si myslel. Byl to takový malý přerod z Šavla v Pavla. A v neposlední řadě to byl i dnes již zemřelý otec Antonín Bělík, kdo mě prováдел úskalími objevování tajemství křesťanství, a vlastně ho můžu označit za svého duchovního otce v tom nejlepší smyslu.

Kde jste studoval a jaká byla vaše předchozí zaměstnání?

Střední škola mě moc nebavila, dělal jsem strojařinu a to vůbec není „můj obor“. Taky to podle toho vypadalo. Na vysoké škole to už bylo o něčem jiném. Vystudoval jsem Teologickou fakultu JČU v Českých Budějovicích. Tady mi bylo umožněno při studiu pomáhat v salesiánském středisku mládeže ve Čtyrech Dvorech, zůstal jsem tam i na „civilce“ a po ní jako zaměstnanec. U salesiánů byl můj druhý domov a jsem vděčný za zkušenosti, které jsem tam získal. Po sedmi letech přišlo stěhování a já na rok zakotvil ve středisku Archa v Raj-

nochovicích. Zkušenost tvrdá, ale důležitá, jak pro můj život duchovní, tak i ten „normální“. No a teď jsem v Proglasu.

Co vás přivedlo k práci v Radiu Proglas?

Kamarád. Při jednom setkání mi řekl, že Proglas shání moderátory, ať to zkusím, a já to zkusil. Byl to „hec“, ale teď jsem moc rád, že to tak bylo. Sice se stále učím nové věci, ale o tom je život.

S jakou představou přicházíte do redakce náboženského vysílání, za co budete odpovídat?

Moje představy se stále ujasňují a koriguji s tím, co je možné. Takže pokud dovolíte, nechám si je ještě pro sebe. A za co zodpovídám? Je to třeba nerušený běh natáčení cyklu *Bible v liturgii*, modlitby, vysílání poezie, určitou měrou bych se rád podílel na vzdělávacích pořadech atd.

Co připravujete pro podzimní čas a jaké jsou vaše dlouhodobé plány?

Bude toho hodně. Co z toho vyjde, nechejte se překvapit, ale určitě neopomeneme 150. výročí vyhlášení dogmatu o Neposkvrněném početí Panny Marie, medailon již zemřelého biskupa Karla Mato-

Karel Gamba s knihou z jeho velkého batohu

chy, blíží se desáté výročí vysílání Radia Proglas. A co se dlouhodobých plánů týče? Byl bych rád, kdyby se nám podařilo ve zdraví dotočit *Bibli*, připravit pořady, které by se zabývaly dogmaty katolického křesťanství, liturgií a přibližovaly tato témata co nejširšímu okruhu posluchačů. Ovšem na každý pád se budeme snažit o jednoznačnost a jasnost v otázkách víry. A to si myslím, že je v dnešní době pro náboženskou redakci směřovat.

..... Nově vysíláme společně s BBC z vysílače Tábor 88,7 MHz!

Budete se starat také o vysílání poezie – které básníky máte zvlášť v lásce?

Těch je velká spousta. Je to na prvním místě Jan Skácel a Vladimír Holan, ale také Zahradníček, Mikulášek, Suchý, Zedníček, Prévart a mnozí jiní.

A na závěr dovolte otázku, co to pořád nosíte v tom velkém batohu?

Tak jsou to knihy, foťák a věci, které potřebuju, když někam jedu. Abyste rozuměla, hrozně rád cestuju. Myslím si totiž, že člověk musí jít k lidem i jinak, než jen po vlnách v éteru. Je třeba hledat příběh.

ptala se Marie Blažková

Z redakčního stolu

Mnohé posluchače zajímá, co nového mohou očekávat po dovolených, kdy se začínají vracet k rozhlasovým přijímačům. Ráda bych informovala o připravovaných titulech *čteny na pokračování*. Díky laskavosti Karmelitánského nakladatelství jsme získali povolení připravit beletrizovaný životopis sv. Ignáce z Loyoly, který jeho autorka Curzia Ferrariová nazvala Černý rytíř. Pamětníci se s námi jistě rádi vrátí mimo jiné ke klasické knížce Bruce Marshalla Plná slávy v nastudování Igora Dostálka a s Marií Callasanz-Ziescheovou se podíváme do zapadlé italské vesničky v románu Přišel z hor. Současně pracujeme i na výběru rozsáhlé dokumentární knihy Heleny Havlíčkové s názvem Dědictví, na který jsme upozornili již dříve. Doufáme, že do

vysílání jej bude možné zařadit již v adventu letošního roku nebo v postní době roku 2005.

S novým kmitočtem pro vysílač v Táboře nám přibyla povinnost přenechat část vysílacího času redakci BBC, poněvadž jsme licenci obdrželi právě díky společně podané žádosti a kolegové z BBC si stanovili podmínku, že z tábořského vysílače

budou vysílat ve všední dny v době od 6:00 do 9:05 a od 17 do 19 hodin.

V sobotu si vyhradili polední vysílání od 12:00 do 14:00 a odpoledne mezi 16. a 18. hodinou. Nedělní čas patří vysílání BBC mezi 8. a 9. hodinou ránní, v poledne mezi 12. a 14. hodinou a odpoledne od 16 do 17 hodin. Je nám velmi líto, že naši noví posluchači v Táboře takto přijdou o část modlitebních pořadů a ve všední dny také o růženec a mši svatou, naše vysílání si však mohou naladit také na sousední frekvenci 107,5 MHz z Nových Hradů.

Od Říše římské k Evropské unii je název nového vzdělávacího cyklu, kterým od konce srpna nahradíme nedělní dopolední přednášky P. Františka Holečka. Díky grantu Ministerstva kultury pro vás připravujeme 20 pořadů věnovaných významným osobnostem křesťanského světa, které v průběhu věků ovlivnily tvář současné Evropy. Zároveň chystáme také medailony nejznámějších světců z původních i nových členských států EU, které postupně zařadíme do rubriky *Dotýkání světa*.

V adventu letošního roku se vrátíme k pořadu TWR *Světlem bible*. Budeme se zabývat prorockými knihami. Redakce Proglasu bude zatím ve spolupráci s Českým katolickým biblickým dílem pokračovat v natáčení výkladů *Bible v liturgii* pro liturgický rok 2005–6. Doufáme, že se nám takto podaří dokončit rozsáhlý a v našich podmínkách ojedinělý projekt výkladu 750 textů pro katolické bohoslužby cyklu A, B a C.

Do desátého roku našeho vysílání bychom chtěli vstoupit s vědomím, že Proglas skutečně připravuje cestu Božímu slovu, jak nás jeho jméno zavazuje.

Marie Blažková, šéfredaktorka

Jak vznikají pořady

Možná by vás mohlo zajímat, co všechno jako regionální redaktor naší stanice musím udělat, než se můj pořad dostane k vám, posluchačům.

První a nejdůležitější věcí je *námět*. Zkuste každý rok, skoro už deset let po sobě, vymyslet třeba vánoční pořad a přitom se neopakovat. Není to nic jednoduchého, zvláště když hlavní redakce chce po vás ne jeden, ale *dva* vánoční pořady! Ale dejme tomu, že jde o pořad během roku. To bývá zpravidla jednodušší. Někdy ten námět přijde sám, že se až díváte, ale někdy ho

musíte vymyslet, a to občas bolí. Pak musíte najít vhodnou *osobu*, která k tomu námětu má co říci. To také nebývá jednoduché, ale dejme tomu, že i tuto překážku jste zdolali. Pak si musíte smluvit *termín natáčení*, což v dnešní hektické době bývá docela problém. A protože vámi vybraná a oslovená osoba bývá zpravidla také osobností a ty, jak známo, mají času ještě méně, podaří se vám najít společný termín třeba až 14 dnů po prvním kontaktu. To už vám pomalu začne „hořet“ *termín dodání*, ale ještě jste poměrně v klidu. Mezitím si musíte najít co nejvíce *informací* k dané problematice. Pak nastane den D, den kdy pořad *natočíte*. Poté ho musíte *sestříhat*, což dá někdy docela dost práce. Málokdo umí mluvit plynule, bez všelijakých hmmm, mlas-kání a přereků.

Když pomocí *stříhu* uděláte ze svého hosta „nového člověka“ a rozčleníte váš rozhovor do několika logických celků, musíte vymyslet a namluvit úvod, mezivstupy a závěr. Někdy se vám tohle podaří už během natáčení, ale bohužel ne vždy. Pak nastává výběr vhodné *hudby*. To mně osobně dělá

největší potíže, protože chci, aby hudba dokreslovala naše povídání a přitom byla hezká a přiměřeně dlouhá. Zbývá celý pořad *zmixovat*, to je doplnit ho správnou znělkou, zvukově ho „dorovnat“, udě-

lat *prolínačku* slova a hudby a uložit ho jako zvukový soubor. Už nějaký čas totiž ke zpracování našich pořadů používáme počítače. Musím říci „naštěstí“, protože práce zvukaře je tak mnohem jednodušší a příjemnější. Hotový pořad *zkomprimujete* do formátu MP3 a pomocí internetu jej i s *průvodkou* odešlete do hlavní redakce. A pak už jen čekáte na reakce, jak se onen pořad líbil, a máte velkou radost, když si někdo vzpomene i na regionální studia a pošle vám pár pochvalných řádek.

Pavel Smolek, studio Kristián

Pavel Smolek hledá námět na svůj pořad

Zůstat ve střehu

O veselé „příhody z natáčení“ není při práci moderátora nouze. Tedy – ony se veselými stávají pochopitelně až po nějaké době, v inkriminovaný okamžik za mikrofonem nikomu moc do smíchu není... Nejnepínavější bývají „live“ vstupy našich redaktorů z terénu či přenosy odkudkoli, bohoslužbou na Svatém Hostýně počínaje a polední modlitbou z Ugandy konče. Mimochodem – tenhle okamžik, přenos Anděla Páně z rovníkové Afriky, kam se vypravil v rámci jedné misijní cesty můj kolega editor (počíst jste si o ní mohli v minulém Zpravodaji), stál skutečně za to. No, jen si to představte: Sedíte v brněnském studiu, zbývá pár minut do dvanácté, sáhnete po telefonu, vytřekáte číslo a... „Ahoj, tady Pavel,“ ozve se zvučně, jako kdyby kolega stál ve vedlejší místnosti, a ne na rovníku. Domluvíte rychle podrobnosti, pustíte zvony, vytáhnete příslušnou šavli a do éteru najednou zní v poněkud nesrozumitelném jazyce modlitba desítek hlasů lidí z několika tisíc kilometrů

vzdálené země, kam se patrně nikdy nepodíváte. Není to úžasné?

Nedávno se mi takové přenosy sešly tři (!) v jedné jediné službě. Bylo 23. května a proglasová pouť na Svatém Hostýně. Přišla jsem ráno do práce poměrně zvesela. Dnes to bude klídek, myslela jsem si, v rádiu jen já a příslužba (rozuměj jeden z našich milých civilkářů), uvařím si kafe a udělám si hezkou neděli... První šok přišel v podobě „hračáku“ (rozpisu pořadů na celou službu). Přenos mše svatě z Hostýna, přenos polední modlitby odtamtěž a navrch poslední vstup našeho zpravodaje Filipa z Mariazell. Skvělé! Řítím se k počítači, odkud se na mě škodolibě šklebí mail technika Vládi. (Promiň, Vládó! Víím, že za to nemůžeš, ale fakticky jsi mě vylekal!) Pochopila jsem, že mám tu čest uskutečnit jako jedna z prvních živý přenos novým způsobem – přes počítač. Čtu si asi třikrát dokola instrukce. Bezvysledně. Začínám chápat úsloví o koze a petrželi. Stěžuji si ukrivděně příslužbákovi. Krčí rameny (nedívím se). Půl jedenáctá se nemilosrdně blíží. Nadechnu se a s popsaným papírem před sebou tápu myší tam, kde se to po mně patrně vyžaduje. Na obrazovce něco bliká. Sláva! Volám nadšeně Vládovi a vzájemně si pochvaluje, jak to funguje. Mše svatá probíhá naprosto v pořádku a já mám pocit, že jsem právě poručila větru, dešti. Ohohó! Neříkej hop, dokud nepřeskočíš.

Před polední modlitbou znovu čaruji s myší, vědoma si svých nově nabytých kvalit. Nebliká nic. Na příposlech do studia žádné hlasy! Že by už šli všichni domů? Volám Vládovi. Nezklamal (je vyhlášený klidás). „Počkej, já něco zkusím.“ Pouštím *Myšlenku na den* a znovu pro jistotu ohlašuji do vysílání (dnes už asi podesáté), že se za chvíli spojíme s hostýnskými poutníky. Ti zatím u mne ve studiu stále zarytě mlčí. „Pořád nic?“ táže se Vládů klidným hlasem. „Tak ještě počkej.“ Závidím mu, netuší totiž, že *Myšlenka* končí za 15 sekund. Během její závěrečné znělky se ze sluchátka ozve: „Tak nic, je tady nějaký problém. Omluv

to. Ahoj.“ Zbývá mi vteřina na to, abych si aspoň sedla. Desítky kilometrů ode mne na vzdáleném Hostýně mezitím utišíje otec Martin shromážděné poutníky: „Tak klid, prosím, za chvíli se připojíme do živého vysílání.“ V tutéž chvíli se nad ním z velkých reproduktorů ozve můj hlas: „Omlouváme se, milí posluchači, ale slibované spojení se Svatým Hostýnem nelze bohužel z technických důvodů uskutečnit.“ Hostýnští hledí nevěřícně na bedny a já ve studiu zachraňuji, co se dá.

Během *Hudební siesty* se vyčerpaně vrhám na všechno, co jsem si s sebou přinesla k jídlu, a podruhé získávám falešný pocit, že TĚD už bude všechno, jak má být. Filip „Filda“ Breindl je zkušený reportér, takže živý vstup z Mariazell bude dnes takovou třešinkou na dortu... Ve stanovený čas vytáčím telefonní číslo. Ozve se svěží Filipův hlas, bez problémů se domluvíme, zavtipkujeme a já připojuji telefon na mixpult. Ohlašuji do vysílání vstup, použít znělku mariazellské pouti a jen tak pro jistotu si kontroly Filipa na

příposlech... Tútútú, tútá si pro sebe telefon a mě polévá horko (pokolikáté už?). Pouštím rychle písničku a zuřivě vycvakávám číslo. „Promiň,“ omlouvá se Filip, „jsem ve vlaku a před chvílí jsme vjeli do tunelu, takže jsem ztratil signál.“ Mám pocit, že jsou dnes všichni okolo mne až příliš klidní! Na druhý pokus vstup zdárně proběhne. (Později se dovídám, že bezprostředně po jeho skončení vjel vlak s Filipem do tunelu dlouhého 2 kilometry.)

Možná to teď vypadá, že moderovat v Proglasu je velké dobrodružství. Uprímně řečeno, takhle dobrodružné vysílání samozřejmě nebývá každý den, ale zato vám zaručeně vynahradí ty hodiny za mikrofonem, v nichž máte pocit, že se „nic neděje.“ Někdy je dokonce lepší, když se „něco děje“ – velice rychle vás to totiž naučí zůstat téměř nepřetržitě ve střehu. To se ostatně vyplácí i v jiných situacích než jen za mikrofonem, nemyslíte?

Hezké další zpravodajové počtení přeje

Kamila Kvapilová

Vaše/naše peníze

Náš Zpravodaj je určen především těm posluchačům, kteří přispívají na naše vysílání – zejména tedy členům Klubu přátel Radia Proglas. Ostatním čtenářům nechť tento článek poslouží jako upozornění, že Proglas vysílá především díky darům svých posluchačů. S darovanými penězi se snažíme zacházet co nejhospodárněji, přijíme proto článek jako základní informaci o tom, jak se nám to v roce 2003 dařilo.

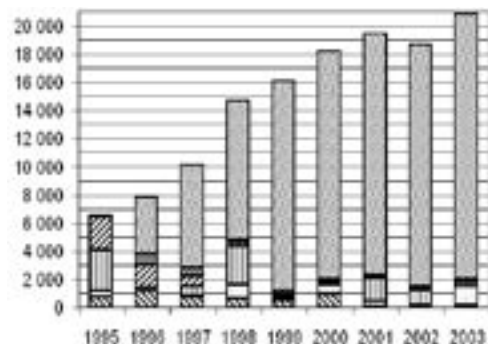
Příjmy v roce 2003

Především vám musím poděkovat za vaše dary, kterých se sešlo o 10 % více než v „hubeném“ roce 2002. Jsme rádi, že jste také zareagovali na naši žádost o příspěvek pro budoucí jihočeské posluchače.

Milou pomocí byl i dvoustetisícový příspěvek Jihomoravského kraje na inovaci brněnského vysílače. Grant MŠMT nám ve spolupráci s brněnským biskupstvím umožnil realizovat cyklus pořadů o Druhém vatikánském koncilu. Stotisícový příspěvek jsme dostali z českobudějovického biskupství.

Granty a větší příspěvky od organizací nám umožňují uskutečňovat programy, které by jinak nebyly možné. Devadesát procent příjmů je však tvořeno drobnými dary našich posluchačů.

- příspěvky posluchačů
- vydavatelství a prodej
- příspěvky a půjčky biskupství
- sponzoři a granty
- jiné půjčky
- různé (DPH, úroky, ...)

Graf příjmů - dary, granty, půjčky ...

Výdaje v roce 2003

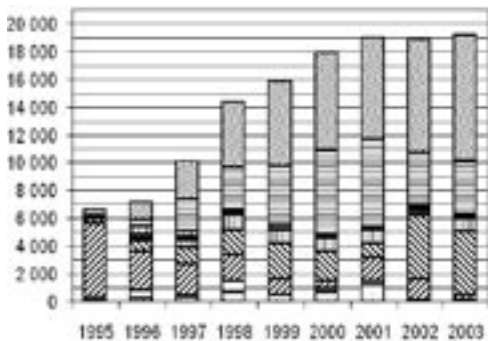
Při srovnání grafů příjmů a výdajů jste si jistě všimli, že naše příjmy v roce 2003 byly vyšší než naše výdaje (kež by to tak vypadalo i v našich domácích účtech, že?). Po prosincovém přidělení tří nových kmitočtů v jižních Čechách jsme totiž začali shromažďovat prostředky na zakoupení tří nových vysílačů a ostatních komponentů nutných pro ozáření Českých Budějovic, Tábora a Písku naším signálem. Kromě vašich darů jsme si museli 900 tisíc zapůjčit. K vlastnímu nákupu došlo až v lednu letošního roku, takže za rok uvidíte schodek opačný.

Když se na naše výdaje podíváte podrobněji, zjistíte, že hlavním výdajem rádia je lidská práce. Nejedná se pouze o mzdy pracovníků rádia, ale také o honoráře za pořady jejich autorům.

Stabilní zůstaly poplatky za vysílání, na kterých se lvím dílem podílí pronájem vysílačů od radiokomunikací. Zbytek jsou poplatky za provoz satelitu, pronájem datových linek, úhrada za autorská a interpretační práva.

V položce „materiál“ jsou skryty také náklady na obnovování stárnoucí techniky. Vloni bylo například zapotřebí zakoupit nové počítače pro naše odbavení. Při jejich několik dnů trvající výměně si naši moderátoři zavzpomínali na staré časy, kdy každá odehraná písnička znamenala následující tělocvik: Nejprve přečíst číslo písně z připraveného papíru, najít to správné CD mezi

- mzdy, honoráře, smlouvy
- pronájmy, poplatky
- nákup zboží
- DPH, banka
- propagace
- materiál, provoz, cestovné
- investice
- vracení půjček
- ostatní výdaje

Graf výdajů - mzdy, poplatky, propagace, materiál ...

tisíci ostatními, přesvědčit se, že je v kra-
bičce ten správný
disk, určit vhodnou
hlasitost, klidným
hlasem skladbu
ohlásit a potom pís-
ničku konečně pustit.

Po výměně počítačů
to moderátoři opět pro-
vádějí dotekem prstu na
obrazovce (a o starých časech
nemluví jako o „zlatých“). Pouš-
tění písní a pořadů z počítače nemá za
cíl jen usnadnit práci – snad ještě důle-
žitější je fakt, že mnoho našich CD je po
osmiletém používání již beznadějně poni-
čených. Digitální zvuk „z počítače“ ale
zůstává stále kvalitní a jasný.

Ty moderní technologie!

Pomáhají – ale stojí hodně peněz. Napadlo
nás, jak by mohly peníze také ušetřit. Mnoho
z vás má doma internet nebo jej může volně pou-
žívat v zaměstnání. Ročně rozesíláme devadesát
tisíc dopisů. Pokud byste souhlasili, abychom
vám místo papírových dopisů zasílali dopisy inter-
netem, a tedy zadarmo, napište nám to, prosím,
mailem na adresu klub@proglas.cz (nezapomeňte
v textu uvést svoje jméno a členské číslo).

Zamyšlení nad mapkami

Již tradičně přikládám mapu, která zobrazuje oce-
nění našeho vysílání v jednotlivých okresech naší
země. Podle legendy poznáte, kolik tisícikorun
dostáváme ročně z toho kterého okresu. Je potě-
šující, že prakticky ze všech okresů (s výjimkou
brněnského a libereckého) nám přišlo více darů
než v roce 2002. Největší přírůstek přitom nastal
v okrese Brno-venkov a v českobudějovickém
okrese.

Potřebuje rádio stále více peněz?

Bohužel ano. A není to jen kvůli inflaci. Velice se
nás dotkne letošní zvýšení DPH – i vám se prů-

2003

2002

měrně o 14 % zdražily telefony a obecně všechny
služby. Nás to postihne zejména na pronájmech
vysílačů. Výdaje rádia se tak ročně zvýší odhadem
o milion korun.

Proč máme nové bankovní účty?

Ve Vlnění jsem si stěžoval na vysoké bankovní
poplatky. Díky dobré nabídce Volksbank to už patří
minulosti – podívejte se prosím po všech složen-
kách z rádia, které máte doma, a rozdělte je na dvě
hromádky. Ty se starým účtem hodíte do koše a ty
s novým **4200042422/6800** nám vyplněné pošlete.
Z každého vašeho daru dostaneme totiž o pětiko-
runu více než předtím – ročně tak ušetříme devade-
sát tisíc. Platby na nové účty jsou sice výhodnější,
přesto můžete používat i účty původní.

Vaše peníze nám umožňují, abychom pokračo-
vali v naší práci pro vás. Jsem rád, že ji dokázete
ocenit...

Martin Šmídek

Radio Proglas ★ 88,7 Tábor - 89,5 Písek - 90,6 Svatý Hostýn

pondělí až pátek

00:05	po - Folklorní okénko (R)	12:05	Hudební siesta
	út - Jak se vám líbí (R)	13:00	Zprávy BBC
	st - Oktáva (R)	13:05	Vzkazy
	čt - Noční cukrárna	13:20	Písničky časné odpolední
	pá - Jak se vám líbí (R)	13:50	Dnešek v kalendáři
01:00	Komorní hudba	14:00	Pozvánky
01:30	po - Noční bdění s folkem	14:30	Třikrát z Proglasu
	út - Noční bdění s blues	15:00	Zprávy BBC
	st - Noční bdění s jazzem		(1. pátek v měsíci a v postu - Křížová cesta)
	čt - Noční bdění s etnickou hudbou	15:05	Písničky pro hezké odpoledne
	pá - Kronika populární hudby		po - Komentář týdne (R)
02:00	Komorní hudba	15:25	Informace o pořadech
02:30	po - Křesťan a svět (R)	15:40	Listárna (út, čt)
	út - Živý kraj (R)	16:00	po - Do života
	st - Příběh z kraje (R)		út - Barvínek
	čt - Osobnost kraje (R)		st - Rozhlasové městečko
	pá - Církve ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R)		čt - Církve ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla (R)
03:00	Písničky nad ránem		pá - Všimlí jsme si
03:30	po - Vítejte, senioři (výběr)	16:55	po - Hitparáda Kolem se toč (R)
	út - Křesťanské noviny (rádio Lumen, R)		út - Slyšte, lidé! (R)
	st - Duchovní vzdělávací pořad (R)		st - Folklorní okénko
	čt - Radio Vatikán slovensky		čt - Hrajte, kapely!
	pá - Z archivu slovesných pořadů (R)		pá - Oktáva
04:00	Písničky před svítáním	17:30	pá - A capella/Rok české hudby
04:45	Jítro s dechovkou	17:55	Myšlenka na den (R)
05:00	Informace o pořadech	18:00	po, st - Modlitba růžence
05:05	Hudebně-zpravodajský magazín		út, čt, pá - Mše svatá
05:27	Myšlenka na den	18:35	Hudební zastavení
05:30	Vážná hudba	18:45	Večerní zíváček
05:42	Evangelium	19:00	Zprávy (BBC, Proglas)
06:00	Zprávy BBC	19:15	Jak se vám líbí
06:10	Ranní chvály	20:00	Bible v liturgii
06:45	Ranní zíváček (po Proglasu - pís. zadání)	20:25	Duchovní hudba
07:00	Zprávy BBC	20:45	Radio Vatikán
07:20	Putování po krajích	21:05	Večerní chvály
07:45	Třikrát z Proglasu	21:15	Křesťanské písně
08:00	Zprávy BBC	21:30	Čtení na pokračování (R)
08:45	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)	22:00	po - Církve ČČSH/SCEAV/Dotýkání světla
09:00	Vážná hudba		út - Osobnost kraje
09:15	Vysílá TWR		st - Živý kraj
09:30	Dopoledne s Proglasem		čt - Příběh z kraje
	po - Živý kraj (R)		pá - Pravoslavní
	út - Kafemlýnek	22:30	po - Křesťanské noviny (rádio Lumen)
	st - Magdazín		út, pá - Živý růženec
	čt - Vítejte, senioři (Minuty pro zdraví)		st - Křesťan a svět (R)
	pá - Knihovnička Proglasu (R)		čt - Duchovní vzdělávací pořad (R)
10:25	Informace o pořadech	23:00	po - Noční linka
10:30	Vonička (út, čt dechovka)		út, čt - Písničky k usínání
11:00	Zprávy BBC		st - Noční cukrárna
11:05	Čtení na pokračování		pá - Duchovní hudba
11:30	Písničky před polednem	23:50	Duchovní slovo
11:57	Myšlenka na den (R)	23:58	Půlnoční modlitba
12:00	Polední modlitba		

105,7 Uherský Brod - 107,5 Brno - 107,5 Nové Hradky

92,3 České Budějovice - 93,3 Praděd - 96,0 Příbram - 97,9 Ještěd

sobota

00:05	Jazz/blues
01:00	Komorní hudba
01:30	Písně do tmy
02:00	Komorní hudba
02:30	Z archivu hudebních pořadů
03:30	Magdazín/Všimli jsme si (R)
04:15	Písníčky před svítáním
05:00	Vážná hudba
05:30	Myšlenka na den
06:00	Informace o pořadech
06:05	Hudebně-zpravodajský magazín
06:20	Evangelium
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)
07:30	TWR - Na sobotní frekvenci Proglasu
09:00	Pozvánky
09:30	Barvíněk (R)
10:25	Informace o pořadech
10:30	Vonička
11:00	Zprávy BBC
11:05	Magdazín/Všimli jsme si (R)
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:05	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:30	Tržiště - telefonická inzerce
13:50	Dnešek v kalendáři
14:00	Čtení pro mládež
14:20	Písníčky k odpočinku
15:00	Jak se vám líbí (R)
16:00	Zprávy BBC
16:05	Čteme z křesťanských periodik
16:20	Informace o pořadech
16:30	Sobotníček
17:00	Osobnost kraje (R)
17:25	Hudební listování
17:55	Myšlenka na den (R)
18:00	Komentář týdne
18:05	Písníčky pro příjemný podvečer
18:45	Večerní zíváček
19:00	Zrcadlo týdne
19:15	Slyšte, lidé!
20:15	Radio Vatikán
20:30	Modlitba růžence
21:05	Večerní chvály
21:20	Vstupenka na operu/operetu
22:10	Do života (R)
22:55	Informace o pořadech
23:00	Písníčky k usínání
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

neděle

00:05	Hitparáda Kolem se toč (předpremiéra)
01:05	Příběh z kraje (R)
01:30	Noční vonička
02:00	Komorní hudba
02:30	Z archivu slovesných pořadů
03:30	Zrcadlo týdne
03:50	Písníčky před svítáním
05:00	Vážná hudba
05:30	Myšlenka na den
05:33	Písníčky pro sváteční ráno
06:00	Informace o pořadech
06:05	Čteme z křesťanských periodik (R)
06:20	Evangelium
06:30	Ranní chvály
06:45	Křesťanské písně
07:00	Radio Vatikán (záznam včerejšího pořadu)
07:45	TWR
08:00	Duchovní hudba
09:00	Mše svatá
10:00	Varhanní hudba
10:25	Informace o pořadech
10:30	Duchovní vzdělávací pořad
11:00	Proglaso
11:57	Myšlenka na den (R)
12:00	Polední modlitba
12:05	Hudební siesta se Střípkem poezie
13:20	Knihovnička Proglasu
13:30	Písníčky k odpočinku
13:50	Dnešek v kalendáři
13:55	Proglaso - písemné zadání
14:00	Nedělní pohádka
14:30	Blahopřání
16:00	Zprávy BBC
16:05	Vzkazy
16:20	Informace o pořadech
16:30	Písníčky z archivu
17:00	Křesťan a svět
17:30	Pravoslavní (R)
17:55	Myšlenka na den (R)
18:00	Modlitba rodin
18:25	Proglaso - písemné zadání (R)
18:45	Večerní zíváček
19:00	Hitparáda Kolem se toč
20:15	Radio Vatikán
20:30	Koncert duchovní/vážné hudby
22:05	Večerní chvály
22:20	Písníčky k usínání
22:55	Informace o pořadech
23:00	Komorní hudba
23:50	Duchovní slovo
23:58	Půlnoční modlitba

Programové schéma je platné od 1. července 2004. Aktuální program je uveřejňován každý týden v Katolickém týdeníku. Přehled pořadů – objednávky na e-mail: redakce@proglas.cz (R) – opakování (repríza) pořadu

Světle označené části = vysílání BBC z vysílače Tábor 88,7 MHz

Česko letos slaví na šedesát Superstars

Koncem června skončila soutěž Česko hledá Superstar. Byla provázána velkou reklamou ve sdělovacích prostředcích a nadšeným ohlasem publika. Česko se už ale mnohem, mnohem dříve proslavilo skvělými muzikanty. Ten malý kousek země uprostřed Evropy dal světu poznat, že hudebnost se u nás dává dětem do vínku. Ženy prominou, ale budu psát spíše o mužích, kteří nepotřebovali žádné vizážisty a nikomu nevadilo, že jsou nesmělí, ba plaší, a o televizních kamerách se jim ani nezdálo.

Vezmu-li to pozpátku, pak se zastavím nejprve u Bohuslava Martinů, Leoše Janáčka, Josefa Suka, Vítězslava Nováka, Antonína Dvořáka a Bedřicha Smetany. K nim se řadí i předchozí generace: František Xaver Brixi, Václav Jan Tomášek, Antonín Rejcha, Jiří Ignác Linek, František Benda, Leopold Koželuh, Josef Mysliveček, Jan Václav Antonín Stamic nebo František Vincenc Kramář a ještě dříve Jan Zach, Jan Josef Ignác Brentner, Pavel Josef Vejvanovský, Adam Václav Michna z Otradovic, Jan Dismas Zelenka či Bohuslav Matěj Černohorský. Pokud bychom chtěli časem putovat ještě dále, pak bychom došli až ke Kryštofu Harantovi z Polžic a Bezdruzic, který ovšem skončil neslavně, když byl roku 1621 společně s dalšími českými pány popraven na Staroměstském náměstí.

Jistě doplníte ještě další jména důležitých českých skladatelů. Vždyť v letošním roce – **Roce české hudby** – slavíme zhruba 60 výročí významných skladatelů a interpretů. Antonín Dvořák a Leoš Janáček byli dokonce zařazeni do světových výročí UNESCO.

Česká hudba díky českým hudebním skladatelům povznesla nejen domácí prostředí, ale přinesla ovoce také v cizině (působení B. M. Černohorského v Itálii, rodu Bendů v Prusku, J. V. Stamice a jeho současníků v německém Menheimu a samozřejmě A. Rejchy v Paříži atd.). Skladatelé období klasicismu sice mnohdy splynuli s prostředím, ve kterém žili, ale vnesli do něj českou melodiku. V období romantismu vidíme snahu po hledání domácí lidové kultury, zejména lidové písně, která pak tvoří základ pro vlastní tvorbu jednotlivých autorů.

S díly letošních jubilantů jste se na stanici Proglas mohli setkat a ještě budete setkávat v rámci každodenní polední *Hudební siesty* nebo *Koncertu vážné a duchovní hudby*, který vysíláme v neděli večer, a také v pořadu *Rok české hudby*, který má své místo vždy druhý a čtvrtý, případně pátý pátek v měsíci v 17:30.

Zajímá vás, která výročí českých hudebních skladatelů nás ještě čekají do konce kalendářního roku? 28. srpna úmrtí B. Martinů, 12. září narození H. I. F. von Bibera, v říjnu budou čtyři: 2. 10. se narodil F. I. Tůma, 3. 10. V. Blodek, 16. 10. J. D. Zelenka a 18. října 1944 byl v Osvětimi popraven P. Haas. Listopad nabídne dvě narozeninová výročí: 22. 11. F. Bendy a 27. 11. F. V. Kramáře. Rok české hudby se uzavře v prosinci, kdy se narodili 8. 12. F. X. Dušek a 30. 12. J. B. Foerster. Budete-li v tyto dny poslouchat stanici Proglas, určitě se o jejich životě a díle něco dozvíte. Můžete-li, poslouchejte nás častěji, protože krásnou hudbu, ať už komorní, koncertní, orchestrální či duchovní, vysíláme každý den. A v sobotu večer i operu a operetu.

Klára Beránková

• • • • • • **Festival duchovní hudby** • **Česká Lípa** • **2. září – 14. října 2004** • • • • •

- Třetí ročník **Festivalu duchovní hudby Česká**
- **Lípa** je veden ve dvou liniích. První linie by
- se dala nazvat „**Česká hudba pro Evropu**“
- – sem byla vybrána tvorba českých skladatelů,
- jejichž působení přesáhlo hranice naší země.
- Druhou linii festivalu můžeme pojmeno-
- vat „**Europa Sanctorum – Evropa svatých**“
- – v historii svatých máme zachovánu význam-
- nou tradici, jež je pokladem tohoto kontinentu
- a významným inspirač-
- ním zdrojem.

• Více informací nalez-

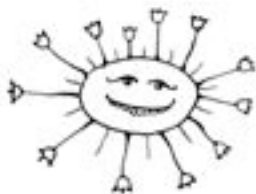
• nete na internetu:

• **www.trifilium.cz**

• • • • •

Vítězové letních festivalů

Za sebou máme nej-
důležitější soutěžní
festivaly letošního
roku. Sezóna začala
už v červnu Tramp-
skou Portou, jejíž finále
se každoročně koná v Ústí

nad Labem. Měl jsem letos tu čest zasedat v jedenáctičlenné odborné porotě a spolurozhodovat o udělení interpretačních a autorských Port. Autorskou Portu získala písničkářka Martina Trchová z Prahy za skladbu *Křížem krážem*, kterou znáte i z našeho vysílání. Stejně tak na Proglasu poměrně často hrajeme písně brněnské trampské kapely Přistav, která si z Ústí odvážela cenu interpretační. Zvláštní ocenění poroty za muzikantskou všestrannost obdržela Romana Tomášková ze skupiny Toman a lesní panna (Romana výborně hrála na baskytaru, šalmaj, buben a zobcovou flétnu). I tuto kapelu znáte z našeho vysílání, loni vystoupila živě v našem pořadu *Jak se vám líbí*.

O prvním červencovém víkendu se v **Náměšti na Hané** konal 15. ročník **Zahrady**. V soutěži o Krtečky zvítězila trampská skupina **Lístek** z Prahy, v poslední době jedna z nejhranějších kapel na Proglasu. Druhý skončil ostravský **Celtic Cross**, jehož písně vám už také nabízíme. A konečně ze třetího místa se může radovat pražská folkrocková kapela **Bůhví**, jejíž píseň *Než se rozední* dobře znáte z naší hitparády *Kolem se toč*. Cenu redakce časopisu Folk & country obdržela východoslovenská **Hrdza**, s níž jsme vám nabídli rozhovor v loňském roce.

Na festivalu Porta v Jihlavě zabodovali vedle jiných také Bůhví a Martina Trchová.

Z velkých soutěžních festivalů je před námi Mohelnický dostavník, který se tradičně koná o posledním prázdninovém víkendu v Mohelnici na Šumpersku. Místo obvyklé Scény Proglasu vystoupí na letošním 30. ročníku za naše rádio jediná kapela, a sice vyškovský Koňaboj, který také z našeho vysílání dobře znáte. Letos mimochodem Proglas opět udělí na Dostavníku cenu Za krásu slova.

Milan Tesař

Strážnická ohlédnutí

Popáté s Proglasem se konal ve Strážnici **59. ročník Mezinárodního folklorního festivalu**.

V roce 2000 jsme vysílali **Písničky v trávě aneb Putování Moravou s malými muzikami** (autor Jaromír Nečas). Posluchačům hráli Soláň, Světlovan, Hudci z Vracova, Hudecká muzika Antonína Bukovského a Rodinná muzika Kůřečkova. O rok později jsme se rozhodli podpořit národnostní menšiny žijící v ČR. Pořad **Domovina** uváděl herec Petr Vacek (autor Jan Krist). V roce 2002 jsme posluchačům zprostředkovali program **Z mého domova** (autor Vlastimil Fabišík), který věnoval pozornost ženským pěveckým sborům z celého Česka. Před rokem dostalo v našem vysílání prostor setkání dvou muzik v programu **Čarovné letní noci** (autor Jiří Ica Pospíšil). Vedle Vsacanů vystoupila Malá česká muzika Jiřího Pospíšila. Zdá se, že tento program byl jedním z posledních větších veřejných vystoupení zpěváka a muzikanta J. Pospíšila, který zemřel na jaře tohoto roku.

Letošní strážnický přenos patřil dětem, mládeži a dospělým z Nivnice, Bánova a Uherského Brodu. Pořad **Letěla bílá hus aneb Cesty mládí na Uher-skobrodsku na počátku 20. století** (autor Vlastimil Ondra) byl pro mě velkým zážitkem. I když jsem jej sledovala okem redaktora bdícího nad přímým přenosem, přesto se mě hluboce dotýkala jeho atmosféra. Během půldruhé hodiny vystoupilo na 130 účinkujících od malých dětí až po dospělé. Záměrem autora bylo spojit písničkou a tancem všechny, kteří pod jeho vedením pracují. Myslím, že se to vydařilo znamenitě, a při pohledu na několik desítek v kruhu zpívajících chlapců a chlapů asi málokomu neběhal mráz po zádech. Ondra se stal laureátem festivalu za osobitý umělecko-pedagogický přístup k pořadu. Gratulujeme!

Děkuji všem, kteří se v oněch pěti letech na přímých přenosech podíleli – Národnímu ústavu lidové kultury ve Strážnici za velkou podporu, za kvalitní a odbornou pomoc Tonstudiu Jaromíra Rajchmana a za vstřícnost všem osloveným autorům. Na viděnou a na slyšenou se těším už teď ze Strážnice 2005!

Helena Bízová

Bezmocní mají být utraceni?

Hippokrates nabádal nastávajícího lékaře, aby nikomu nepodal smrtící prostředek, i kdyby byl o to žádán. To bylo asi 400 let před Kristem. Za pár století se mravy změnily. Stoikové, ač jinak lidé ctnostní, schválili sebevraždu, pokud se někdo cítil strastmi stáří příliš ponížen. Zdá se, že mladá, nebo aspoň vitální kultura myšlenky na dobrovolný odchod ze života nepřeje. Naproti tomu kultura stárnoucí, v níž pospolitě vazby slábnou a přibývá individualismu, to cítí jinak. O tom napsal Masaryk před 120 lety knihu s původním názvem *Sebevražda jako masový společenský jev moderní civilizace*. Zdůraznil tam souvislost mezi rostoucí sebevraždou a klesající religiozitou.

Je to pochopitelné: ztratí-li člověk vztah k Bohu, přestává vnímat svůj život jako dar, jako šanci, která má po smrti pokračování. Bere pak život buď jako příležitost k dosažení štěstí, anebo – když se mu nepoštěstí – jako strastiplnou existenci, s níž lze skoncovat, pokud je její snášení nad jeho síly. Podobnou cestou se v upadající kultuře ubírají i myšlenky o eutanázii.

Věřícímu křesťanu není nutno zdůvodňovat nepřijatelnost sebevraždy i eutanázie. On ví, že v situaci krajního strádání může prosit o pomoc; ví, na koho se obrátit, a věří, že se mu pomoci dostane. Hlavně ale ví, že poslední chvíle bdělého života může být poslední příležitostí pro dialog s Bohem zde na zemi, tedy nejdůležitějším okamžikem našeho pozemského života. Toto všechno nevěřící neví. Proto snáze uvítá možnost „nebýt přitom“. Jako narkózu před chirurgickým zákrokem.

Je to představa stále lákavější. O legalizaci eutanázie usilují politické liberálního a levi-

cového ražení. První zemí, kde se jim to povedlo, je Holandsko. Přidala se Belgie, stát Oregon v USA; „na spadnutí“ je Austrálie, Nový Zéland, možná i Francie. Nejdál jsou s touto praxí v Holandsku. Právě tam se ukazuje, že legalizaci eutanázie problémy nekončí, ale začínají. Jakmile ustoupíte v bodě A, tlačí na vás v bodě B, pak v bodě C atd. Říká se tomu *protržení hráze* nebo taky *úrok na kluzký svah*: jedete dolů a už se nemůžete zastavit, i kdybyste stokrát chtěli.

Holandský právní řád definuje eutanázii jako šetrné usmrcení pacienta trpícího neléčitelnou nemocí, která mu působí subjektivně neúnosné utrpení, *na jeho vlastní žádost*. Prováděcí nařízení se tam snažila tuto praxi vymezit, předejít zneužití, ale marně. Tabu usmrcení pacienta, respektované Hippokratem a dodržované půltřetího tisíciletí, se tam vytrácí. Stačilo na to pár let.

Holandští odpůrci eutanázie upozornili už před časem, že přibývá zákroků, které už nejsou evidovány. Že přibývá i *nevyžádaných* eutanazií. Podotýkám, že jedním z definičních znaků eutanázie je žádost o ni, kterou předkládá mentálně způsobilý pacient. Co je to *nevyžádaná* eutanázie? Člověku naskakuje husí kůže, když to slyší. Inu, nevyžádaná eutanázie je prý taková, o níž pacienti žádat nemohou pro svou bezmoc, ale o níž by *prý* s největší pravděpodobností požádali, kdyby mohli.

Tedy pacienti v bezvědomí, anebo hluboce dementní.

Ale to přece *nebylo* v původním plánu! Inu, suneme se po kluzkém svahu dolů. Holandské zákonodárství to vyřešilo tím, že takové usmrcení *legalizovalo*. Prý se tak neděje libovolně, podnět dávají ti nejbližší. Představují si pacienta s Alzheimerovou chorobou nebo jinou demencí a rodinnou radu, která usoudila, že je „na čase“. Na čase k čemu? K popravě? Poprava se dělá – jak už z názvu plyne – *po právu*. Jaké pojetí

Tuto krásnou starou paní k nám přivedl její vnuk na Den otevřených dveří. Babička letos slaví 94 let a žije obklopena láskou a péčí své rodiny.

práva umožňuje usmrtit nevinného, který o to nežádá, ale je na obtíž? Takové, které se blíží praxi živočišné výroby. Tak se děje, když se ve stádě vyskytne dobytče s nemocí šílených krav. Je to ilustrace toho, kam se sune společnost, která si říká vyspělá a vyznává svobodu jako nejvyšší hodnotu. Svobodu tvora, který ze své mysli vymizíkoval Tvůrce.

Slýcháme stále častěji o úpadku moderní, tj. západní civilizace. Je to důvodné varování. Není to však fatální přírodní proces jako třeba vyhasínání hvězd. Je to důsledek volby životního způsobu. Děti jsou na obtíž, proto vymíráme. Na obtíž jsou bezmocní, proto je budeme utrácet. Co dělat? Bít na poplach.

MUDr. Petr Příhoda

ČBK k rodinné politice

Česká biskupská konference (ČBK) se připojuje k velehradskému prohlášení evangelických duchovních k rodinné politice.

Biskupové Římskokatolické a Řeckokatolické církve, shromáždění na plenárním zasedání ČBK na Velehradě ve dnech 6. a 7. 7. 2004, se připojují k následujícímu Prohlášení konference duchovních Církve bratrské a Slezské církve evangelické a. v. k rodinné politice:

„Manželství muže a ženy je důležité pro zdravý vývoj dětí.“

Ve dnech 31. 5. až 2. 6. 2004 se konala na Velehradě konference kazatelů Církve bratrské a Slezské církve evangelické a. v.

Sto čtyřicet delegátů z České republiky (ČR) a Slovenské republiky (SR) se věnovalo křesťanské etice. V této souvislosti jsme si znovu uvědomili, že rodina je základní složkou společnosti a je nenahraditelná. Manželství muže a ženy je důležité pro zdravý vývoj dětí, které potřebují zázemí a pocit bezpečí. To jim dává společenství s otcem a matkou.

Dobře fungující rodina je nejlepším předpokladem zdravé společnosti v budoucích generacích. Demografická křivka v ČR prozrazuje nízkou porodnost, ve které jsme se dostali na předposlední místo ve světovém měřítku. O to důležitější potom

je, aby rodině byla přiznána v naší společnosti vážnost a úcta.

Obáváme se, že celková atmosféra české společnosti nepřeje stabilitě manželství, soudržnosti rodiny a péči o děti. Nepovažujeme za náležité jakékoliv snahy o vytváření alternativy k heterosexuálnímu manželství jakožto nutnému předpokladu zdravého vývoje dětí.

Domníváme se, že přijetí zákona o registrovaném partnerství osob stejného pohlaví povede k dalšímu oslabení významu rodinného života a povede k chaosu v hodnotové orientaci zejména mladé generace.

Jako křesťané jsme přesvědčení, že naše společnost potřebuje posílit právní a sociální postavení rodiny jakožto základní jednotky společnosti včetně odpovědného rodičovství.

Jménem konference kazatelů: *Pavel Černý, Th.D., předseda Rady Církve bratrské v ČR; Ing. Miroslav Oravec, předseda Rady Církve bratrské v SR; ThMgr. Vladislav Volný, biskup Slezské církve evangelické a.v.*

„V duchu Pisma svatého, tradice a učitelského úřadu katolické církve vyjádřeného v církevních dokumentech vidíme rodinu jako základní buňku společnosti, jejíž současné ohrožení nás velice zneklidňuje. Vytváření a zákonné zakotvení neoprávněných alternativ k manželství přináší další hrozbu stabilitě a funkčnosti rodiny a zdravému vývoji dětí.“

Mons. Jan Graubner, olomoucký arcibiskup, předseda České biskupské konference

Z Deníčku Radka Habáně

7. září 1997

Můj milý Deníčku! Dnes jsem prožil opět jeden ze svých velkých dnů. Proto se chápu tužky a hned Ti píšu.

Zúčastnil jsem se velkolepého, hvězdně obsazeného rozhlasového turnaje v kopané. Poprvé v jeho dlouholeté historii o titul usiloval Proglas, poprvé v historii (své) jsem někoho reprezentoval. Rád bych předeslal, že jsem se stal superstar šampionátu, ale k tomu až za chvíli. Naše mužstvo nemělo co ztratit – jako nováček mohlo jediné překvapit a zdrtit tak zaskočené soupeře. Borci z Proglasu se jinými slovy viděli ve finále.

Hned v první minutě zápasu proti Slovenskému rozhlasu Bratislava jsme sice dostali gól, ale jak se říká, jeden mráček bouřku nedělá. Proglas se o to více vrhl do hry. Můj Deníčku, pozor! V následujících minutách hrají hlavní roli. Slovo dostává sportovní komentátor: „O několik málo minut později se před bránou nádherně uvolnil Radek Habáně. Elegantní patičkou tečoval střelu za záda gólmána... Gól, gól, gól! Tribuny burácí! Nádherná branka! Bohužel domů. Radek se totiž omylem trefil do vlastní branky a vsítil tak nepopulárního vlastence.“ Tímto osudným okamžikem jsme byli nejdříve šokováni. Pak naštváni. A pak jsme se všichni hurónsky rozchechtali. Z Bratislavy i z Proglasu i s rozhodčím. Zápas musel být na minutu přerušen. Nicméně jsme prohráli 0:4.

Naše mužstvo se rozhodlo překvapit, zaskočit a zdrtit dalšího soupeře ve skupině. Tím byl Český rozhlas Hradec Králové. Prohráli jsme pouze 0:3. Na favorizovaný Český rozhlas Praha jsme zvolili obrácenou taktiku. Okamžitě zdrtit a pak překvapovat. Bohužel se ukázalo, že stejný systém zvolili i soupeři. Ve světle těchto i následujících okolností nelze naši prohru 0:5 brát jako tragédii. Následovala opravdu nešťastná prohra (stále si to nedokážeme vysvětlit) nad německým rádiem Saarbrücken 0:3 atd. Sečteno a podtrženo – skončili jsme poslední.

8. září 1997

Můj milý Deníčku. Dnes je pondělí. Pan ředitel s dalšími pracovníky, slavnostně naladěni, netrpě-

livě čekali na své zlaté hochy... Bohužel nepřišel ani jeden. Ne že bychom se styděli! To ne! Ale brankář měl zlomený prst, jednomu útočníkovi se nějak hnula páteř a nemohl otáčet hlavou, druhý ošetřoval výron kotníku, obránce měl žaludeční problémy, protože snědl... no, to je jedno, a já musím mít vždy něco speciálního. Takže mě kousli nějaká dva infikovaní komáři či co a nateklo mi koleno do velikosti kopačáku. Nemůžu chodit.

PS: A stejně to byl jeden z nejkrásnějších gólů turnaje. A jediný vlastní! S klukama jsme se už dohodli, že příští rok jedeme drtit znovu.

Tvůj Habža

Letní lámání hlavy

O prázdninách má *Rozhlasové městečko* volno, stejně jako jeho posluchači, většinou školou povinní. Na ulicích Městečka probíhá generální úklid, nově se natírají ploty i domy, žirafa, která stále prchá ze ZOO, je aspoň na čas zahnána zpět do klece, na hradě je rušno

a u přehrady jakbysmet. Jen otázky, nad kterými si pravidelně každou středu po 16. hodině můžete lámat hlavu, leží ladem. Tak abychom zabránili zakrnění vašich mozkových závitů, pár jich přinášíme v následujících řádcích.

Už jistě víte, že místo *Městečka* vysíláme o prázdninách pozvánky na letní festivaly, ale nebojte, hned 1. září v 16 hodin se na všechny fandý znovu těší

Habža a Kubík

1. Kolik hodin ukazují hodiny, když malá ručička míří k šestce a velká je 270 stupňů za dvanáctkou?

- a) čtvrt na šest
- b) půl šesté
- c) tři čtvrtě na šest

2. Nejdelší létající papírový drak měřil:

- a) 100 m b) 500 m c) více než 1 km

3. Kolik tun vážil největší zmrzlinový pohár na světě?

- a) 4 tuny, b) 18,5 tuny, c) 25 tun

4. Nejdelší klobása na světě měřila:

a) 460 m, b) 4 600 m, c) 46 000 m ?

5. Největší počet dortů ve filmové sekvenci šlehačkové bitvy byl 3 000, a to ve filmu:

a) Laurela a Hardyho, b) Charlie Chaplina, c) Bolka Polívky

6. Nejnižší absolutní teplotu na světě naměřili 21. července (!) 1983 pracovníci ruské výzkumné stanice Vostok v Antarktidě. Tenkrát bylo:

a) – 89,2 °C, b) – 99,2 °C, c) – 109,2 °C

7. Nejstarším stromem na světě je borovice osinatá, rostoucí vysoko v horách Sierry Nevady. Důvodem, proč se dožila takového úctyhodného věku, je to, že většinu roku tráví v podmrazeném stavu. Jaký je její věk?

a) 2 500, b) 3 600, c) 4 700 let

8. Které stromy se u nás dožívají nejvyššího věku?

a) buky, b) duby, c) lípy

9. Kolik hran má šestihranná tužka?

a) 6, b) 12, c) 18

10. Klokan se může pohybovat rychlostí:

a) až 85 km/h, b) až 50 km/h, c) až 20 km/h

11. Kolik je jeden megagram?

a) jedna tuna, b) jedno kilo, c) jedno deko

12. „Ulna“ je latinský výraz pro:

a) lopatku, b) kost loketní, c) kost stehenní

13. Nejdelší řeka světa je:

a) Amazonka, b) Nil, c) Mississippi

14. Které z uvedených měst leží na Labi?

a) Trutnov, b) Choceň, c) Jaroměř

15. Slovo „czerstwy“ v polštině znamená:

a) severní, b) starý, c) rychlý

Správné odpovědi: **1c;** **2c** (1 034,45 m. Vyrobil jej a vypustil 18. listopadu 1990 Michel Trouillet s týmem pomocníků ve franc. Nimes.); **3c** (téměř 25 tun – přesně 24,91 t. Vyrobila jej firma Palm Dairies v kanadském Edmontonu v r. 1988. Obsahoval 20 tun zmrzliny, 4 tuny sirupu a 244 kg šlehačky.); **4c** (46,3 km, vyrobila ji 28. – 29. dubna 1995 řeznická firma M&M Meat Shops z Kanady); **5a** (Laurela a Hardyho ve filmu The Battle Of The Century, 1927); **6a;** **7c;** **8b** (400 – 500 let, nejstarší až 800); **9c** (18 – po šesti malých na koncích a šest podélných = 18); **10a;** **11a;** **12b;** **13a;** **14c;** **15c.**

To je vůl!

Kolikrát už jsme tu kratičkou větou slyšeli! Kolikrát vyslovili či prostě jen pomyslili! Volové jsou všude kolem nás. Každou chvíli nás některý z nich naštvě. Volové jsou v televizi, v parlamentu, v zastupitelstvu, jsou mezi našimi sousedy, máme je i ve vlastní rodině. Zkrátka – voly se to kolem nás jenom hemží. Stačí se na chvíli připojit k hloučku dospívajících a zaposlouchat se, jak se oslovují. Jsou to samí volové – včetně děvčat!

Je to velmi jednoduché někoho odsoudit. Nechová se podle našich představ: Je to vůl! Neobléká se podle našeho vkusu: Je to vůl!! Říká něco, co se nám nelíbí: Je to kardinální vůl!!!

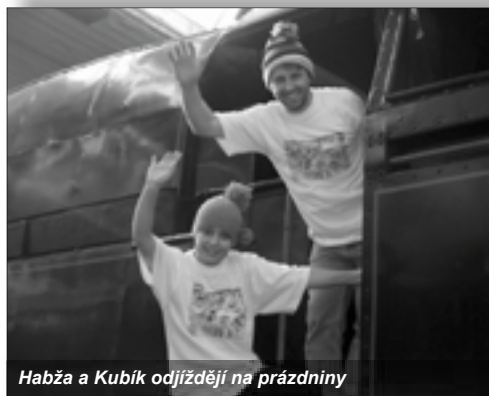
A co my sami? Ruku na srdce: Kolikrát už jsme se alespoň v duchu nazvali volem? Kolikrát jsme byli za vola?

A tak, chtě nechtě, žijeme ve stádu. Jsme volové. Ale to přece neznamená, že se nemůžeme navzájem tolerovat a respektovat. Stačí jen trochu otevřít oči a rozhlédnout se kolem. Zjistíme, že ten vůl odnaproti má nemocnou matku, o kterou pečuje. Ten druhý má postižené dítě, ten kardinální vůl je těžce nemocný, vůl odvedle přišel o práci a další z volů má partnera alkoholika. To poznání nám pomůže vykresat v sobě jiskřičku sympatie, a věřte, i my se budeme cítit lépe.

Žijeme přece na společných pastvinách!

A tak se, volové, mějme rádi!

Magda Hauserová

Habža a Kubík odjíždějí na prázdniny

Z vašich dopisů

Asi před 14 dny, v sobotu kolem 8. hodiny, byla úvaha o strachu. Posílám svůj příspěvek, jak jsem to prožíval v kriminále

asi v r. 1964: Když mluvím o strachu, říkávám, že je to nepříjemný pocit ze ztráty hodnot materiálních i duchovních. A tenkrát jsem cítil, že jeden z nejsilnějších prostředků proti strachu je cele přijmout Kristova blahoslavenství, která nás učí pravé svobodě, asi tak nějak, jak to vyjadřuje sv. Ignác ve svém anfantentu.

P. Josef Veselý, Opava

Když uvažuji o sobě a o naší církvi, vidím jeden velký nedostatek, a sice svůj nedostatek projevu zájmu jako věřícího člověka o druhé. S každým Zpravodajem chodím do shromáždění Církve bratrské a jsem tam konfrontován s jejich postojem. Pravda, oni nemají kostel, ale upravili si „společenský dům“ s modlitebnou. Pokud přijdu včas, v předsálí a šatně se setkávají místní i lidé z okolí, všichni se vítají a zdraví nejen mezi sebou, ale i s každým neznámým, i se mnou. A pokud přijdu pozdě, i tak někdo v předsálí sedí a hned mne vítá a projevuje ochotu. U nás se mluví o otevřenosti a myslí se tím uznávat názory druhých, spíše je přebírat. Díky tomu, že patřím ke staré generaci a historii jsem poznával od Jirásky, z Palackého Dějin a teď i z Husových spisů a Komenského, vím, že vše bylo jinak, než se učí a učilo na školách. Ale to špatné druhých se toleruje nebo chválí a jejich dobré se nechává nepovšimnuto. Naše dobré se nechce znát a z toho špatného, které také u nás bylo, se dělá všeobecně platná zásada. Proto mne potěšila vaše gratulace k narozeninám a byl bych rád, pokud bych i sám dokázal tak postupovat.

kapr Václav z Hradce Králové

ALELUJA! Práve som sa dozvedela: Mám POVOLENO pristupovať k sviatosti zmierenia. Za 25 rokov. Bože, to je krásne! Taká milosť. Cítim sa ako Mária Magdalena. Co cítim sa nedá opísať. Ďakujem vám všetkým, ďakujem za Radio

Proglas. Vy ste moja kvapka útechy a teraz ste more radosti. Tááák som radááá! Neopisateľná moja radosť! Ešte raz ďakujem, nebyť vás, neprežívala bych toto.

Olga z Havířova

Má milá proglasácká rodinko! Všechny vás srdečně zdravím. Děkuji za pořad, kde jste hráli nám, Josefům. Sice jsem toho moc neslyšel, byl jsem spolu s dalšími Josefy na pouti na sv. Hostýně a otec Chromeček nás pochválil, a když jezuita pochválí, to opravdu беру jako pochvalu, a ne pochválení. Paní Magdě Hauserové jako malou omluvu za pořad pro pány si dovoluji poslat obrázek. Bavili jsme se spolu v Brně, snad si vzpomene. No a aby vám ostatním to nebylo líto, tak za vás jsem se modlil růženec. Obrázek nedostanete – když budete moc hodní, paní Magda vám jej ukáže. Těšil jsem se na setkání s vámi na proglasácké pouti na sv. Hostýně, žel z toho sejde, budu „na lepším“, jak se říká – v Mariazell. Ale po celou cestu zpět se budu za vás modlit. Pojede se mnou i manželka, a „Kde jsou dva“, říká Pán, „já jsem s nimi.“ Takže budeme spolu a spojíme se růžencem, který překonává veškeré technologie, které je člověk ve své malosti schopen vymyslet. Je to vyzkoušené, bez problémů se dovolávám, tam do míst, která jsou nám skryta. Zatím...

Kapr Josef z Hovězí

27. 3. 2004 zemřela moje maminka a vaše dlouholetá členka, paní Anastázie Šimčíková z Hostašovic u Nového Jičína. Příští rok by se dožila 90 let. Skoro až do konce svého života neděli co neděli poslouchala pořad *Blahopřání*. Největší dar od vás však bylo vysílání mše svaté ve všední dny, ale zvláště v neděli a svátky, kdy jí bylo dle možností přinášeno Tělo Kristovo v té době, kdy byla mše svatá v kostele sv. Augustina. Na stole ve svém pokoji měla zhotovený oltáříček. V takovém prostředí bylo vaše vysílání balzámem pro duši i pro tělo ztrácející sílu. Též růženec, pokud ještě vnímala, se nikdy nezapomněla s vámi pomodlit. Bylo obdivuhodné, že ačkoliv málo slyšela, rozpoznala vaše hlasy a jmenovala vás křestními jmény,

měla vás všechny moc ráda. Tisíceré díky za vše! Za maminkou jsme dle našich možností docházeli a pomáhali jí, ale duchovní posilu v jejím kříži jste zajišťovali po mnoho let vy. Prosím vás, vzpomeňte na ni ve svých modlitbách při mši svaté.

Marie z Valašského Meziříčí

Jsem vaší častou posluchačkou vzhledem k tomu, že mi přinášíte klid do duše, který jako psychoterapeutka po celodenní práci s utrpením lidí potřebuji. Nejsem praktikující katolička, ale rozhovory s Bohem a hledání pomoci pro trpící je náplň mých dnů. Ráda se s vámi modlím za trpící, za své bližní i za sebe, abych co nejdéle vydržela ve službě pro ty, co moji pomoc potřebují. Prosím proto o přihlášku do Klubu přátel Radia Proglas.

Jana z Havířova-Podlesí

Byla jsem nadšená úžasnou atmosférou, která byla všude kolem hostýnské pouti, dobrou náladou, kterou jste přenášeli na všechny přítomné

Posluchači Proglasu na pouti na Svatém Hostýně

poutníky. I přes nepřízeň počasí si myslím, že si z Hostýna každý poutník přivezl radost a sílu. O co větší byla venku zima, o to větší teplo bylo v nitru nás všech.

Ještě jednou díky za vše, co pro nás konáte. Ať se vám v díle s Božím požehnáním daří.

Nad'a z Květkovic

Pojed'te s námi do Říma!

Pouť posluchačů křesťanských rádií, o které jsme vás již informovali, proběhne v termínu **od 14. do 18. října 2004** v Římě.

Dnes přinášíme program pouti:

★ **čtvrtek 14. října:** odpolední odjezd z Brna, noční přejezd Rakouskem do Itálie.

★ **pátek 15. října:** v ranních hodinách příjezd do Orvieta, prohlídka města a dómu s Posvátnou rouškou. Odpoledne příjezd do Říma, prohlídka papežských bazilik sv. Jana v Lateránu a St. Maria Maggiore, kde papež Hadrian II. schválil staroslověnštinu za liturgický jazyk. Ubytování a nocleh.

★ **sobota 16. října:** snídaně, v 9:00 mše svatá s poutníky, v 11:00 **dopolední audience u Svatého otce ve Vatikánu**, setkání reprezentantů rádií CERC s poutníky na Svatopetrském náměstí, nebude chybět ani setkání s pracovníky Proglasu, kteří budou v té době v Itálii pobývat – ředitelem P. Martinem Holíkem, jeho zástupcem Martinem Šmídkem i hudebním redaktorem Milanem Tesařem, prohlídka baziliky sv. Petra ve Vatikánu, fakultativní návštěva vatikánských muzeí se Sixtinskou kaplí a prohlídka města, nocleh.

★ **neděle 17. října:** snídaně, dopoledne mše svatá, odpoledne dokončení prohlídky Říma. V podvečer odjezd do ČR.

★ **pondělí 18. října:** předpokládaný příjezd do Brna v odpoledních hodinách.

Pokud se rozhodnete do Říma vydat, obraťte se na cestovní kancelář Awertour. Zatím stále ještě přijímá přihlášky – volejte telefon 542 134 231. Cena zájezdu je 4 590 Kč.

Helena Horáková

FM vysílače Proglasu:

Tábor	88,7 MHz
Písek	89,5 MHz
Svatý Hostýn	90,6 MHz
České Budějovice	92,3 MHz
Příbram	96,0 MHz
Ještěd	97,9 MHz
Uherský Brod	105,7 MHz
Brno	107,5 MHz
Nové Hradky	107,5 MHz

živé vysílání na internetu:

live.atlas.cz/proglas.asp

Vysílání ze satelitu:

Eurobird 1:

digitální vysílání pro celou Evropu,
nekódováno, MPEG 2; 28,5° V-pol.;
12,607 GHz; 27,5 Ms/s; FEC: 3/4

Pozvání do Proglasu:

- na mši svatou z Proglasu

všichni, kteří k nám zavítají – každé úterý
v 18:00 přímý přenos do vysílání

- na modlitbu růžence

různá společenství k živé modlitbě do
vysílání – každé pondělí a středu v 18:00

- na modlitbu rodin

rodiče s dětmi – každou neděli v 18:00

- na dětskou mši svatou

rodiny s dětmi – v poslední úterky v li-
chých měsících: 28. 9. 2004, 30. 11. 2004,
25. 1. 2005, 29. 3. 2005

KONTAKTY:

Brno – hlavní redakce

Barvičova 85, 602 00 Brno

tel: 543 217 241

fax: 543 217 245

GSM brána: 603 170 692

e-mail: radio@proglas.cz

www.proglas.cz

Hradec Králové – studio Vojtěch

Velké Náměstí 32,

502 00 Hradec Králové

tel., záznamník: 495 063 423

fax: 495 063 424

e-mail: vojtech@proglas.cz

Olomouc – studio Radim

Blažejské nám. 4

771 00 Olomouc

tel, fax, záznamník: 585 220 668

e-mail: radim@proglas.cz

Ostrava – studio Hedvika

Kostelní náměstí 2

702 00 Ostrava

tel, fax, záznamník: 596 115 047

e-mail: hedvika@proglas.cz

Praha – studio Kristián

Thákurova 3, 160 00 Praha

tel, fax: 224 324 310,

tel.: 220 181 319

e-mail: kristian@proglas.cz

Litoměřice – studio Štěpán

Diecézní dům kardinála Trochty

Komenského 4, 412 01 Litoměřice

tel.: 416 732 077

e-mail: stepan@proglas.cz